

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-532/24
29.августа 2024. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Војиновић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Јелене Вилотијевић, чланова већа, са записничарем Зорицом Ђорђевић, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и окривљеног ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама бранилаца окривљене АА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крушевцу К-27/23 од 21.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 29. августа 2024. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе бранилаца окривљене АА из Крушевца, а пресуда Вишег суда у Крушевцу К-27/23 од 21.05.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К-27/23 од 21.05.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом да је радњама које су ближе наведене у изреци побијане пресуде, извршила кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које дело ју је првостепени суд осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, те му је за наведено кривично дело првостепени суд изрекао условну осуду и то тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се иста неће извршити ако окривљени за време проверавања од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, сходно одредби члана 87 и члана 246а став 5 Кривичног законика, окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимање предмета и то опојна дрога Cannabis, нето тежине 0,96 грама, а која је одузета по потврди привремено одузетим предметима ПУ Крушевац, а која опојна дрога ће се, по правноснажности пресуде,

уништити. Такође су, окривљена АА и окривљени ББ, обавезани да на име трошкова кривичног поступка Вишем суду у Крушевцу исплате, на име паушала, износе од по 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу износе и то: окривљена АА износ од 328.670,00 динара, а окривљени ББ износ од 7.092,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљене АА, адвокат Небојша Савић из Крушевца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу, а побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљену ослободити кривице или првостепену пресуду укине и предмет упутити првостепеном суду на поновно суђење. Захтевао је да буде обавештен о седници већа,

-бранилац окривљене АА, адвокат Бранко Уњић из Крушевца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу окривљену АА ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, поднеском КТЖ-561/24 од 14.08.2024. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљене АА, адвоката Небојше Савића и адвоката Бранка Уњића, а побијану пресуду потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству окривљене АА и њених бранилаца, адвоката Небојше Савића и Бранка Уњића, обојице из Крушевца, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва из Крагујевца, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је након оцене жалбених навода и предлога, као и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва из цитираног поднеска, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбама изјављеним у корист окривљене АА, указује се да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, која се огледа у неразумљивости изреке, односно уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да пресуда нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а постоји и знатна противречност између онога што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа и самих тих исправа, а ради се, како то указује бранилац окривљене, адвокат Бранко Уњић, о вештачењу ДНК трагова, због чега није могуће испитати њену законитост и правилност.

Наиме, у жалбама се указује да је првостепени суд побијану пресуду засновао на исказу окривљеног ВВ, према којем је кривични поступак окончан правноснажном осуђујућом пресудом, а на ком исказу је у искључивој односно одлучујућој мери засновао побијану пресуду, што, како се то наводи у жалбама, није прихватљиво, при чему, како се то наводи жалбом браниоца окривљене, адвоката Небојше Савића, првостепени суд није здружио списе предмета Спк. 27/23 у којим списима је прихваћен споразум о признању кривичног дела Ск. 5/24 од 05.04.2024. године. Што се тиче вештачења ДНК трагова, у жалбама се истиче да је вештачење обављено на три пакетића (кесице са марихуаном), где су на два пакетића детектовани трагови окривљене АА али и других особа, док на површини трећег пакетића није потврђено присуство ДНК профила окривљене АА, што, како се то указује у жалбама, у ситуацији да је иста продала три пакетића са марихуаном на сва три би требало да буде присуство њеног ДНК. У овом делу такође се указује да биолошки трагови окривљеног ББ уопште нису вештачени нити утврђивани, те да првостепени суд погрешно у образложењу побијане пресуде наводи да су биолошки трагови и окривљеног ББ и окривљене АА, пронађени на чворовима кесица у којима се налазила опојна дрога.

Супротно жалбеним наводима, изрека првостепене пресуде је јасна и разумљива, иста садржи опис радње извршења предметног кривичног дела које је окривљена АА предузела, а из наведених чињеница произлази да изрека пресуде садржи све што пресуда којом се окривљена оглашава кривом за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, мора да садржи, па се, по оцени Апелационог суда, показују као неосновани жалбени наводи браниоца окривљене, адвоката Небојше Савића, да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП.

По налажењу Апелационог суда, а противно наводима жалби изјављених у корист окривљене, првостепена пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује како је окривљена АА извршила предметно кривично дело и које је све радње предузела ради извршења истог, док се из разлога пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, због чега су супротни наводи у жалбама бранилаца окривљене, да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, оцењени као неосновани.

Наиме, неосновано се жалбама бранилаца окривљене указује да је првостепена пресуда у одлучујућој мери заснована на исказу саоптуженог ВВ, према коме је кривични поступак окончан правноснажном осуђујућом пресудом, тим пре што је првостепени суд, на сагласан предлог странака, па и бранилаца окривљене извршио упознавање са садржином записника о исказу саоптуженог ВВ, сходно одредби члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, а који исказ је, насупрот жалбеним наводима, довео у везу са одбраном окривљеног ББ, коју је изнео у својству осумњиченог пред јавним тужиоцем у Крушевцу, дана 26.08.2022. године, те са вештачењем биолошких трагова Завода за судску медицину у Нишу, из ког произлази да је детектован биолошки материјал окривљене АА на два од укупно три пакетића која су одузета по потврди о привремено одузетим предметима, па,

како то правилно првостепени суд наводи, у радњама окривљене стичу се управо елементи кривичног дела за које је и оглашена кривом изреком првостепене пресуде.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљене, адвоката Небојше Савића указује да списима предметног поступка није здружен предмет којим је окривљени ВВ оглашен кривим пресудом Вишег суда у Крушевцу, а којим је прихваћен споразум о признању кривичног дела, будући да, управо супротно оваквим тврдњама, списима предметног поступка је здружен предмет Спк. 6/24 у коме се налази и пресуда Вишег суда у Крушевцу Спк. 6/24 (К.27/23) од 15.04.2024. године, којом пресудом је прихваћен споразум о признању кривичног дела Ск.бр. 5/24 (Кто.бр.7/23) од 05.04.2024. године, закључен између јавног тужиоца ВЈТ у Крушевцу и оптуженог ВВ са браниоцем, по оптужници ВЈТ у Крушевцу Кто.бр. 7/23 од 10.07.2023. године.

Као неосновани оцењени су и жалбени наводи да се не ради о продаји опојне дроге окривљене АА другим лицима, јер је на два пакетића пронађен ДНК профил али не и на трећем, будући да, по налажењу Апелационог суда, детектовање биолошких трагова на пакетићима није једини доказ на коме је првостепени суд засновао пресуду, о чему је претходно било речи, али је свакако још један у низу доказа који су учврстили убеђење првостепеног суда да је окривљена извршила кривично дело за које је и оглашена кривом изреком првостепене пресуде. Произвољни су жалбени наводи бранилаца окривљене којима се указује да с обзиром да на трећем пакетићу није било биолошких трагова окривљене АА, то значи да иста са наведеним пакетићем није била у контакту, будући да се, по налажењу Апелационог суда, ради о изношењу сопствених закључака бранилаца окривљене, тим пре што непостојање ДНК трагова на једном од пакета, не указује да окривљена није продала опојну дрогу cannabis на начин како је то утврђено изреком побијане пресуде. При томе, првостепени суд је приликом оцене одбране окривљене АА имао у виду да из вештачења биолошких трагова произлази да се ДНК профил окривљене АА налази не само на амбалажи у којој је опојна дрога била упакована, већ и на самом садржају тих паковања, односно на биљној материји и то у свим паковањима, односно на свим пакетићима, на којима су изузетно јаке вредности биолошког трага окривљене АА и то у вероватноћи већој од 1.000.000, осим на спаљеном врху само једног од пакетића који је одузет од окривљеног ББ, при чему се спаљени врхови пакетића уобичајено уврћу након што се истопе ватром.

Без утицаја на правилност и законитост побијане пресуде је и констатација првостепеног суда наведена у образложењу побијане пресуде да су биолошки трагови како окривљеног ББ, тако и окривљене АА, пронађени на чворовима кесица у којима се налазила опојна дрога, а у ситуацији када биолошки трагови окривљеног ББ уопште нису ни вештачени, тим пре што су свакако биолошки трагови окривљене АА пронађени на две кесице, при чему ни од каквог значаја није околност да је на испитиваним узорцима утврђен допринос других непознатих особа.

Неоснован је и жалбени навод браниоца окривљене, адвоката Небојше Савића, којим указује да је првостепени суд извршио увид у две службене белешке иако постоје три, будући да из списка предмета, односно побијане пресуде произлази управо супротно, односно да је првостепени суд извршио увид у садржину три белешке све од 26.08.2022. године, чија садржина је изнета на страни 7. образложења побијане пресуде.

Надаље, жалбом браниоца окривљене адвоката Небојше Савића, указује се да првостепени суд није извео доказе које је предложио поднеском од 17.05.2024. године. Међутим, из списка предмета односно записника о главном претресу од 21.05.2024. године, произлази да је предлоге које је навео у поднеску бранилац, адвокат Небојша Савић, поновио на главном претресу, о чему је првостепени суд одлучио образложеним решењем, сходно одредби члана 395 ЗКП, односно одбио предлоге за испитивање сведока, те за издвајање „записника о привремено одузетим предметима од ВВ и од ББ“, о чему је првостепени суд и у образложењу пресуде, на страни 15. изнео разлоге због чега није прихватио предлоге одбране, односно разлоге због којих сматра да се не ради о незаконитом доказу, које разлоге у потпуности као правилне прихвата и овај суд. При томе, из поменутог записника о главном претресу, произлази да је бранилац, адвокат Савић сматрао да су „записници о привремено одузетим стварима од ВВ и од ББ“, незаконито прикупљени докази из разлога што је приликом хапшења ове двојице окривљених дана 26.08.2022. године вршен преглед лица, а да, како је то бранилац навео у поднеску од 17.05.2024. године, није наведено како су лица прегледана, након чега се у наведеном поднеску појашњава на који начин се после прегледа врши претрес и који су услови који су неопходни да би претресање могло да се изврши, при чему је првостепени суд правилно, и по налажењу Апелационог суда, нашао да су полицијски службеници у конкретном случају поступали у свему у складу са својим овлашћењима, а сходно одредби члана 286 ЗКП, те су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Супротно жалбеним наводима бранилаца окривљене, да првостепени суд није ценио све изведене доказе, па тако ни измењену одбрану окривљеног ББ, првостепени суд је на страни 12. образложења побијане пресуде, управо супротно таквим жалбеним наводима, ценио одбрану окривљеног ББ, како ону дату у својству осумњиченог пред јавним тужиоцем у Крушевцу, тако и његову измењену одбрану на главном претресу, те је одбрану коју је дао у својству осумњиченог у потпуности прихватио, налазећи да је у потпуности потврђена обављеним вештачењем, те исказом представника Комисије вештака Александре Стефановић. При томе, првостепени суд је на страни 13. образложења побијане пресуде, дао јасне разлоге због чега не прихвата измењену одбрану окривљеног ББ, са којим разлозима се у потпуности саглашава и овај суд, због чега су без основа и жалбени наводи да се у радњама окривљене не стичу елементи кривичног дела за које је оглашена кривом, јер код ње није пронађена опојна дрога, нити вагица за мерење, као ни новац који евентуално потиче од продаје опојне дроге, будући да је првостепени суд првостепену пресуду засновао на доказима које је правилно оценио, а након тога извео и правилан закључак да је окривљена извршила управо кривично дело за које и оглашена кривом.

Супротно наводима у жалбама изјављеним у корист окривљене, по налажењу Апелационог суда, у радњама окривљене стичу се законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, а не кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 Кривичног законика, нити кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, будући да код окривљене АА није пронађена опојна дрога коју би она евентуално држала за сопствену употребу, те је самим тим и

кривични закон правилно примењен, о чему су у побијаној пресуди дати ваљани разлози које у свему прихвата и овај суд.

Испитујући одлуку о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца окривљене, адвоката Бранка Уњића, те по службеној дужности, у смислу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд налази да је и у овом делу првостепена пресуда правилна.

Наиме, жалбом браниоца, адвоката Бранка Уњића, указује се да је изречена санкција према окривљеној АА одмазда, будући да се ради о лицу које је до сада неосуђивано.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је, сходно одредби члана 54 Кривичног законика, ценио као олакшавајуће околности на страни окривљене да се ради о лицу млађе животне доби, која је до сада неосуђивана, при чему је имао у виду и све околности извршења кривичног дела, као и степен њене кривице, те је осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју казну ће издржати по правноснажности пресуде. Будући да је за кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика, прописана казна затвора у трајању од 3 до 12 година, те како је одредбом члана 57 став 2 Кривичног законика прописано да се казна не може ублажити за наведено кривично дело, то су неосновани жалбени наводи браниоца окривљене да је казна престога, будући да, сходно наведеним законских одредбама, блаже кажњавање окривљене у предметном поступку није могуће.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Зорица Ђорђевић,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Војиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић